

„Пратеника на Аллах ﷺ каза на чичо си: „Кажи „ЛЯ иляхе иллеллах“, за да се застъпя за теб чрез това в Съдия ден“. Рече: „Ако не се страхувах, че Курайш ще ме укорят и ще кажат „Страхът го подтикна към това“, щях да ги кажа и да те зарадвам чрез тях. И Аллах низпосла: „Не ти напътстваш, когото обичаш, а Аллах напътства, когото пожелае...“ (ел-Касас 56)*@.

От Ебу Хурейра /радийеллаху анху/ казва: „Пратеника на Аллах ﷺ каза на чичо си: „Кажи „ЛЯ иляхе иллеллах“, за да се застъпя за теб чрез това в Съдия ден“. Рече: „Ако не се страхувах, че Курайш ще ме укорят и ще кажат „Страхът го подтикна към това“, щях да ги кажа и да те зарадвам чрез тях. И Аллах низпосла: „Не ти напътстваш, когото обичаш, а Аллах напътства, когото пожелае...“ (ел-Касас 56).

[صحيح] [رواه مسلم]

Пророка ﷺ поискал от чичо си Ебу Талиб, когато бил на смъртния си одър, да произнесе думите „ЛЯ иляхе иллеллах“, за да се застъпи за него чрез тях в Съдния ден и да бъде свидетел за исляма му. Но той отказал да изрече свидетелството от страх племето Курайш да не го ругаят и да кажат: „Той прие исляма, защото се уплаши от смъртта и защото е слаб.“ Казал на Пророка ﷺ: „Ако не беше това, щях да зарадвам сърцето ти, изричайки свидетелството и да изпълня желанието ти, за да си доволен. Тогава Аллах низпослава айета, който доказва, че Пророка ﷺ не притежава напътствието на сполуката към исляма, а единствено Великият Аллах дава сполуката, комуто пожелае. Пророка ﷺ напътства творенията чрез доказателства, пояснения, наставления и призив към правия път.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

